

Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego obchodzimy w siódmą niedzielę wielkanocną. Zbliża się koniec okresu wielkanocnego, którego zakończeniem będzie Uroczystość Zesłania Ducha Świętego.

został uniesiony do nieba” (24, 50-51). Apostołowie nie byli zachwyceni odejściem Pana. Myśleli po ludzku, bo każde rozstanie jest połączone ze smutkiem, często ze łzami, to rozstanie jednak było inne. Pan

O Wniebowstąpieniu Pana Jezusa mówią dwaj Ewangelisti: „Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba” (Mk 16, 19).

Wydarzenie to nieco obszerniej relacjonuje św. Łukasz: „Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce, błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i

Jezus wyjaśniał im, że wraca do Ojca, skąd wyszedł, aby otrzymać należną Mu chwałę, a z nimi pozostanie na zawsze: „Nikt nie wstąpił do nieba, oprócz tego, który z nieba zstąpił” (J 3, 13).

Jezus przed swym odejściem uspokaja Apostołów, mówiąc: „Niech się nie trwoży serce wasze, ani się nie lęka. Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i przyjdę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali, rozradowalibyście się, że idę do Ojca, bo Ojciec większy jest ode Mnie. A teraz powiedziałem wam o tym, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli, gdy się to stanie” (J 14, 27-29).

Zbawiciel podaje Apostołom jeszcze inny powód swego odejścia i powrotu do Ojca: Zesłanie Ducha Świętego i Jego powtórne przyjście. „Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Poczyciela da wam, aby z wami był na

zawsze - Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi, ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie. Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was” (J 14, 16-18).

Wniebowstąpienie Pana Jezusa jest wywyższeniem naszej ludzkiej natury przez Syna Bożego do chwały Bożej, do udziału w życiu Trójcy Świętej. W pacierzu mówimy, że zasiada On po prawicy Boga Ojca

Wszchemogącego. „Przez prawicę Ojca rozumiemy chwałę i cześć Bóstwa, gdzie Ten, który istniał jako Syn Boży przed wszystkimi wiekami, jako Bóg i współ istotny Ojcu, zasiadł cieleśnie po Wcieleniu i uwielbieniu Jego Ciała” (KKK 663).

Co nam mówi i do czego nas wzywa dzisiejsza uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego? Przede wszystkim wskazuje na rzeczywistość nieba. Jezus swego dzieła Odkupienia dokonał po to, abyśmy razem z Nim mogli się znaleźć właśnie w niebie. Przed swym odejściem mówił: „W domu Ojca mego jest mieszkań wiele... Idę przecież przygotować wam miejsce” (J 14, 2). A św. Paweł Apostoł powiada: „Ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go

miłują” (1 Kor 2, 9). Wniebowstąpienie Pańskie przekazuje nam również radosną prawdę, że w niebie mamy Pośrednika, który będąc człowiekiem, zna naszą ludzką naturę, nasze skłonności do zła i dobra i nas miłuje. „Jezus Chrystus, po wejściu raz na zawsze do sanktuarium niebieskiego, wstawia się nieustannie za nami jako Pośrednik, który zapewnia nam nieustannie wylanie Ducha Świętego” (KKK 667).

Tę prawdę wiary eksponuje św. Jan Apostoł, mówiąc: „Dzieci moje, piszę wam to dlatego, żebyście nie grzeszyli. Jeśli by nawet ktoś zgrzeszył, mamy Rzecznika u Ojca - Jezusa Chrystusa sprawiedliwego. On bowiem jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy, i nie tylko za nasze, ale również za grzechy całego świata” (1 J 2, 1-2). Wniebowstąpienie ukazuje nam całą prawdę o Zbawicielu i naszym życiu stworzonym do wieczności.

ŹRÓDŁO NIEDZIELA.PL

